

இரவு பகல் என்றில்லாமல் கரியபுகை திறந்த வளையெங்கும் நிறைந்து வழியும் .
கூண்டுகளின் மரண வட்டைகள் வீசி அடித்த வினாடிகளில் சின்னக் குஞ்சுகளின்
சிரிப்புகள் சதெதுப் போகும் . ஓடிக் கொண்டிருந்த மனிதர்களின் வியர்வையுடன்
நிகழ்கால வாழ்க்கை, எதிர்கால நம்பிக்கைகள் எல்லாமே கசிந்து காற்றிலே கரைந்து
போகும் . காட்டுவழி எங்கும் போகக் கிடம் இன்றி போய்க் கொண்டிருந்த மனிதர்களிடம்
மரணபயம் ஒன்றே மிச்சமிருந்தது . ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆனாலும் மனிதகுலத்தின்
மனச்சாட்சியை அந்த மனிதர்களின் மரண ஓலங்கள் பிடித்து உலுப்பிக் கொண்டிருந்தான்
இரக்சு . இதயமுள்ளவர்களின் கண்களில் இருந்து கண்ணீரும் சன்னீரும்
கரைந்து கொண்டிருந்தான் இரக்சு .

இந்த பரேழிவா, தமிழ்ச் சமுதாயத்து பல தலமைகுகளின் வாழ்வையும் வளத்தையும்
மண்ணோடு மண்ணாக புதைத்த பெரும் அவலம் ஏன் நிகழ்ந்தது . ஈழ இயக்கங்களின்
குறிப்பாக புலிகளின் பிழையான அரசியலா? துரளோகிகள் ஊடாருவியதாலா? இலங்கை
அரசாங்கங்களின் சமாதான பச்சேசுவார்த்தைகளை சரியான முறையில் பயன்படுத்தாமல்
விட்டதாலா? இந்தியாவை பகைத்ததா? அமெரிக்கா, மத்தேசு நாடுகள் , ஜக்கிய நாடுகள் சபை
எனப்படும் சர்வதேசத்தின் கருணையைப் பெற்றுக் கொள்ளாததாலா?

ஈழவிடுதலை இயக்கங்களின் அரசியல் எப்போதும் மாணவர்கள் , இளைஞர்களின்
அரசியலாகவே இருந்தது . அதனால் அது தவிர்க்க முடியாதபடி ஊசலாடும் தன்மை
கொண்டதாகவும் , தமிழ் குறுந்தேசியவாதத்தில் இருந்து தமிழ் பாசிசமாக மாறி மற்றத்
தேசிய இனங்களை விரோதிகளாகக் கிறுதியில் தன் சொந்த தமிழ் மக்களையே சிறை பிடித்து
பலிகொடுத்தது . ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் என்றைக்குமே மக்கள் போராட்டமாக
இருந்ததில்லை . யாழ்ப்பாணத்தலை இலங்கை இராணுவம் கைப்பற்றிய போது புலிகள்
மக்களை தன் மராட்சிக் குலவாத காரமாக வளையேற்றி பின்பு வன்னிக் குல போகச்
சொன்ன போது பெரும் பாலான மக்கள் இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த
யாழ்ப்பாணத்திற்கு திரும்பிப் போனதும் , இறுதியில் வன்னிப்போரின் போது
குழந்தைகளை கட்டாயமாக புலிகள் அழைப்பில் சேர்த்ததும் , பொதுமக்களை
தப்பியோடாமல் ஆயுதமுனையில் நிற்க வைத்து பலிகொடுத்ததும் ஈழவிடுதலைப்

பொருட்டம் என்றைக்குமே மக்கள் பொருட்டமாக இருந்ததில்லை என்பதை இரத்த சாட்சியங்களாக எடுத்துச் சொல்கின்றன.

எதிரிகள், துரோகிகள் இல்லாத பொருட்டம் எங்கு உண்டு. பொருட்டங்களின் போதும், பொருட்டங்களின் வற்றிக் குப்பின்பும் எதிரிகள், துரோகிகள் இருந்து கொண்டே தான் இருப்பார்கள். பொருட்டங்களில் தோழர்களாக இருந்தவர்கள் பின்பு துரோகிகளாக மாறியிருக்கிறார்கள். சிலர் இறுதிவரை தம்மை காப்பிக்கொள்ளாமல் சந்தர்ப்பங்களிற்கு காத் திருப்பார்கள். புரட்சிகர கட்சியினாலும், அர்ப்பணிப்பும் தோழமையும் சமத்துவமும் மனதில் கொண்ட தோழர்களினாலும் துரோகிகளை முறியடிக்க முடியும். மதேசுகள், பெரிய யாக்கள், தானைத் தலைவர்கள் என்று அதிகாரமையங்களான உருவாக்கும் அமைப்புகள் எதிர் வினையாக துரோகிகளையும் இலகுவாக உருவாக்கியே தீரும்.

வலதுசாரி இலங்கை அரசுகள் எப்போதும் மக்களிற்கு எதிரானவை. எழுபதுகளில் முப்பதினாயிரம் சிங்கள மக்களை கொன்ற சிறீ மாவின் சூதந்திரக்கட்சி அரசாக்கட்டும், தண்ணீர்ப்புகளில் அறுபதினாயிரம் பேரை கொன்ற பிரமேதாசாவின் ஜக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாக்கட்டும், வன்னியில் நாற்பதினாயிரம் தமிழ் மக்களைக் கொன்ற மகிந்தாவின் அரசாக்கட்டும், அவை என்றைக்குமே மக்களிற்கு எதிரான அரசுகள். அவை எந்த பிரச்சனைகளையும் கொலைகளாலும், அடக்குமுறைகளாலும், அச்சுறுத்தல்களாலும் அழிப்பதையே தமது வழிமுறையாக கொண்டவர்கள். தமது சமூகநாசமாகும் குப்பைமேடுகளிற்கு எதிராக பொருட்டம் அப்பாவிப் பண்களையே கதை சயெப்பவர்கள், தீர்வு தருவார்கள் என்பதை விட அயலோக்கியத்தனம் எதுவுமில்லை.

தனது சொந்தநாட்டு மக்களின் வாழ்விற்கும், வாழ்வின் ஆதாரமான இயற்கைக்கும் அழிவு செய்து வரும் பன்னாட்டு, உள்நாட்டு மூதலாளிகளிற்கு எதிராக பொருட்டம் ஏழை எளிய மக்களை கொண்டு குவிக்கும் இந்திய அரசு, இலங்கைத் தமிழ் மக்களை காப்பாற்றும் என்பது கடந்ததெடுத்த பொய்.

ராஜிவ் காந்தி அனுப்பிய ஆக்கிரமிப்பு ராணுவத்தினால் கொல்லப்பட்டவர்களின் மரண ஓலங்களும், விதவைகளாகப் பட்ட பெண்களின் கதறல்களும் இன்னும் காற்றிலே கரைந்து போய்விடவில்லை. குவாண்டனாமா, வளைகுடாவிலும், அபுகாரிப் சிறைச் சாலையிலும் சித்திரவதை செய்பவர்கள் இலங்கை அரசின் மனிதகுலத்திற்கு எதிரான படுகொலைகளை எதிர்ப்பார்கள், நியாயம் வழங்குவார்கள் என்பது இன்னொரு குரஃரமான பொய். நவதாரளவாத பொருளாதாரத்திற்காக உலகம் முழுவதும் கொலைகள், கொள்ளைகள் செய்பவர்கள் தமிழ் இனத்தின் கண்ணீர் ரைதுடைப்பார்கள் என்பது மக்கள் தமது சொந்தக் காலில் எழுவதை மீண்டும் மீண்டும் தடுக்கும் பிற்போக்குத் தரகர்களின் மோசடிகள்.

சிங்கள மக்கள் இராமுறை தோற்கடிக்கப்பட்டனர். தமிழ் மக்களின் பாராட்டம் முள்ளிவாய்க்காலின் குறுதி வளத்தில் மழைக்கடிக்கப்பட்டது. இன்று முஸ்லீம் மக்கள் மலே தாக்குதல்கள் தொடருகின்றன. மலையக மக்கள், இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் பெரும் பகுதியை தமது உழைப்பை பிழிந்து கொடுப்பவர்கள் பசித்த வயிறுடன் காலநீட்டமுடியாத தரகாட்சிகளிலே தவிக்கிறார்கள். இந்த ஓடுக்கப்படும் எல்லா மங்களும் இணைந்து பாராடவதன் மஃலமே பலம் பொருந்திய இலங்கை அரசை வீழ்த்த முடியும். தனித்தனியே பாராட்டும் பாரேது இனவாதம், மதவாதத் தை பாவித்து இலங்கை அரசு பொதுமக்களையே ஒருவருக்கு எதிராக ஒருவரை பாராடவதற்கும். கடந்த கால வரலாறுகள் அதையே காட்டி நிற்கின்றன.

இது மிகவும் கடினமான பாராட்டம். மக்களின் மனதில் ஆழமாக இறுகிப் போயிருக்கும் இனவாதத் தை உடைத்தெறிய வேண்டிய பாராட்டம். பிற்போக்குவாதிகளையும், பிராந்திய வல்லரசுகளையும், பிணந்தின்னும் சர்வதேச கழகங்களையும், இலங்கையின் பாசிச அரசையும் எதிர்த்து எழவேண்டிய பாராட்டம். கடக்க வேண்டியது பெருந்தரம். ஆயினும் அடிகரணிய புறக்கற்றைகளிலிருந்து இரண்டொரு பசும் முளைகள் வந்து தணிந்த சாம்பல்களில் இருந்து எழுந்தான் செய்யும்.